

UNIwersytety Świata

W MURACH SORBONY

Wiesław Hładkiewicz
(Wydział Humanistyczny)

Uczelnię (kolegium) - fundament przyszłego uniwersytetu - założył spowiednik Robert de Sorbon (1201-1274) na polecenie króla Ludwika IX Świętego w 1257 roku. Położona jest w lewobrzeżnej części Paryża. Początkowo budynek powstał jako noclegownia dla szesnastu studentów teologii i był wielokrotnie przebudowywany.

Tuż za placem zaczyna się rue de la Sorbonne, przy której znajduje się główne wejście prowadzące do wnętrza uniwersytetu.

Z rue des Ecoles, widać piękną, ozdobną alegorycznymi posągami dyscyplin naukowych fasadę Sorbony. W średniowieczu w Dzielnicy Łacińskiej panował niepodzielnie język łaciński. Na stokach Wzgórza św. Genowefy powstało wówczas „osiedle” zamieszkałe przez studentów i wykładowców Sorbony.

Główne wejście do budynku znajduje się od strony rue de la Sorbonne. Ażeby tam dotrzeć, należy przejść pod górę ulicą Saint-Jacques, aż do skrzyżowania z ulicą Cujas, gdzie kończy się gmach Sorbony. Potężny gmach uniwersytetu znany jest dzisiaj w całym świecie.

Idąc ciągle wokół gmachu uniwersytetu, a kierując się w prawo ulicą Cujas, a potem skręcając raz jeszcze w prawo w ulicę Victor Cousin, dojdziemy do placu de la Sorbonne, przy którym wznosi się piękny klasycystyczny kościół pod wezwaniem św. Urszuli.

Znajduje się tu wykonany z białego marmuru grobowiec kardynała de Richelieu. Posąg kardynała podtrzymują symboliczne postacie przedstawiające Wiedzę i Religię, a nad sarkofagiem umieszczony jest autentyczny kapelusz kardynała.

Sorbona dzierżyła przez kilka wieków palmę pierwszeństwa wśród uniwersytetów europejskich. Spacer po jej mrocznych korytarzach robi wrażenie, świadczy o niepowtarzalnym klimacie tej niezwykle kuźni ducha i myśli. W głównym gmachu mieszczą się obecnie już tylko wydziały humanistyczne. Pozostałe przeniesiono do nowoczesnego centrum akademickiego przy rue Jussieu.

Lista sławnych absolwentów Sorbony zajęłaby kilka stron. Wśród jej wychowanków byli także sławni Polacy: Jan Zamojski, Jan Kochanowski, przyszły król Jan Sobieski, Stanisław Konarski, Stanisław Staszic oraz Maria Skłodowska-Curie.

W 1649 roku trzech Niemcy wynajęci przez Ludwika XIII założyli na terenie Sorbony pierwszą drukarnię we Francji, co przyczyniło się do rozwoju życia intelektualnego w królestwie. Podczas rewolucji 1789-799 uniwersytet zamknięto, a budynek zaczął podupadać w ruinę. Do życia wskrzesił tę uczelnię ponownie cesarz Napoleon.

Obecnie, od czasu decentralizacji szkolnictwa wyższego w 1970 roku w Paryżu działało 13 uczelni wyższych, lecz Sorbona nie straciła swojej renomy. W XVII wiecznej kaplicy, gdzie pochowany jest kardynał Richelieu, absolwent uczelni, tutaj pochowany, kapelusz spadnie - jak głosi legenda - wówczas, kiedy „szara eminencję” wypuszczą z piekła.

Fronton Sorbony, Fot. François Trazzi, 2004, Źródło: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f9/Lasorbonne_photo2.jpg, 25 VIII 2009 r.

